

Tartalom

- Isten veletek, ballagó diákok!
- Levél az örökkévalósághoz
- Búcsúzunk mi is...
- Csökkenő esélyek, vidámabb közönség
- Egy arc a Révaiból
- Helyünk a "világban"
- Búcsúzunk
- Díjasaink
- "Pénz forgatja a világot"
- Diáknap 2000
- Országos eredményeink
- OKTV-s sikerek

Isten veletek, ballagó diákok!

A legtöbb emberke életében eljön az idő, amikor középiskolába kerül. Ez gimnázium esetében 4, súlyosabb esetben 6 év szigorítottat jelent, sőt világhíjásért akár plusz még egy év is kiszabható. Ti ennek a végéhez érkeztek és most búcsúzunk, mert lassan szabadultok ebből a börtön... és az állomás közötti téglaházból. Ezalatt a hosszú év alatt, - ami most talán egy pillanatnak tűnik- sokat tanultatok, de legalábbis tanítottak titeket és rengeteg élménnyel tettetek gazdagabbak. Biztosan voltak időszakok, amikor alacsonyan szálltak a papírrepülő, és bár témazárók találkozására szigorúan tilos, mégsem tudtatok kikeveredni a "név - osztály - dátum" bűvköréből. Talán ezért is

Ballagó diákok

tért vissza egyre gyakrabban az elsőből már jól ismert: "Elnézést, nem találtuk a termet." Egyesek néha még az iskolába vezető utat sem fedezték fel. De ezt tudjuk be a körülmények károsító hatása miatt túl hamar jelentkező időskori szenilitásnak. Meg különben sem féltünk titeket, biztosan volt jó alibitek. A felejthetetlen diákdiri- választások, főleg a saját kampányotok, az emlékezetes osztálykirándulások, sulibulik, és bálók s minden vidám pillanatkép az elmúlt évekből, amelyet mind féltve őriztek, elkísérnek utatokon. Azt hiszem a Révai a lehető legjobban felkészített benneteket a négybetűs életre. A fennmaradásért folytatott küzdelemben - amihez "sárga es kit kígyó" adjon nektek erőt - biztosan hasznát veszitek még a Büfé-sprinteknek. Megtapasztaltátok, milyen az a révais szellem, s ha bármikor visszatértek, biztosan találkoztok a kapu előtt az "Óvakodj a bagolytól!" mozgalom bátor élharcosaival. Félreértés ne essék, ők nem babonások, csak ha egyszer töri is lesz... Szóval, ha egyszer erre jártok, az iskola itt lesz. Bármikor visszajöhettek, ha kell egy pár jóbarát, régi ismerős vagy csak hiányzik a hely szelleme. Mert azért akárki akármit mond is, jó dolog révaisnak lenni. Itt nem csak mondják, de az ember át is érzi, amit **Weöres Sándor** így fogalmazott:

"Egyetlen ismeret van, a többi csak toldás:

Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra."

Kühn Linda 12.F

Levél az örökkévalósághoz

Iránytű, búcsú, emlék...

Iránytű... belegendoltál-e valaha, hogy e szóban mennyi fogalom, gondolat, érzélem s konkrét dolog rejtezik. Először is gondolhatunk az egyszerű eszközre, a kompaszra, mely jól ismert mondjuk a tájfutók számára. És lehet ez egyfajta emocionális, gondolati útjelző, mely életünk valamely időszakát dominánsan meghatározza. Számomra a konkrét és az elvont néhány évre összekapcsolódott. 1996 szeptemberében Véneken az a szerencse ért, hogy eme újság -amit most a kezeden tartasz, kedves Olvasó- diákszerkesztője lehettem. Akkor még nem voltam tisztában a feladat súlyával s nagyságával. Fel kellett nőnem hozzá. Fel kellett nőnem a tisztességhez, a megbecsüléshez, hisz ez a papír vagy elektronikus oldal maradandó. Minden írásunk, megnyilatkozásunk az iskola múltjává, történetévé válik majd. A néha majdnem unalmas élmények is érdekessé változnak néhány évtized elteltével. Mi eltűnünk, az arcunkra ráncok tengere kerül, s csak néhány barát jótékony emlékezete őrizi meg a fiatalt, aki reményekkel telve indult az Élet útján.

De ezek a sorok, mondatok örökké minket őriznek. Azt a fiatalt, aki 4 évet töltött eme iskola falai közt, akit még nem gyötört, tört meg az élet, míg hitt a szépben, a reményben, a jóban.

S ki tudja, milyen felnőtté válik majd. Hemingway így látta az éretté vált ember életfilozófiáját:

"Emberi törvény kibírni mindent,
S menni mindig tovább,
Akkor is, ha már nem élnek
Benned remények és csodák."

De bármivé is legyen az ember, a múltja az egyedüli, mely övé. Néhol nehéz súlyként nehezedik majd vállunkra, de vállalnunk kell, büszkének kell lennünk rá, mert ezek is mi voltunk. Noha szentimentálisan is hangozhat, mégis fáj itt hagyni az iskolát, a szokásokat; mindazt, ami idekötött... az Iránytűt. Négy évig lehetőséget kaptam arra, hogy csúnya, olvashatatlan ákombákomjaimmal halhatatlanná tegyem magam (legalábbis egy kis közösség számára). Köszönöm, hogy én lehettem az, aki bizonyíthatott ...remélem munkámmal emelhettem a nívót.

Köszönöm a tanár szerkesztőtársaknak, akik bíztak bennem, támogattak, s lehetőséget biztosítottak, hogy egy kisdíák nehézkés, döcögős mondataiból egész, konkrét és tagolt gondolatsorok váljanak. S végül köszönet Nektek, kedves révais diákok, -akik noha nem mindig értékeltétek azt, amit kínált a jelen, de hiszem, hogy a múlt minden emléket a ködszerű homály rejtélyes, jótékony s elmerengőn szép fátylába burkol.

Lope de Vega gondolatával szeretnék búcsúzni:

"De ha ilyen óvatosan és vigyázva ízlelgetem az élvezeteket - már nem is élvezet."

De addig éljetek, s legyetek felhőtlenül fiatalok, amíg tét nélkül megy!

Őszinte tisztelettel és szeretettel

Kiss Krisztina

az Iránytű diákszerkesztője 1996-2000

Búcsúzzunk mi is...

Minap kezembe került a nagyszerű Iránytű egyik korábbi kiadványa. Ez is csak olyan volt, mint a többi, politikamentes és nagyon konzervatív. Nem voltak benne sem bizonyítékok, sem ígéretek. (Bár valami kósza hír felröppent az új csarnok megépítéséről, amely remélhetőleg meg is fog valósulni - most, hogy mi már elballagunk.) Na de az eredeti témához visszatérve, abban az ominózus újságban feltűnően sok volt a "Búcsúzik a..." kezdetű szalagcím.

Ez csak egyetlen dolgot jelenthet. Közeledik a május, minden diák réme, a nagy Dance Macabre. (Csak a legkisebbek kedvéért jegyezném meg, hogy itt most nem a péntek esti záróbuli-őrületre gondolok!) Egyre fenyegetőbb közelségben tűnik fel a könnyáztatta, cipőfeltörte ballagás és az azt követő hisztéria, az érettségi. Ahogy Karinthy mondaná, "én kérem készültem..."

Nevesetek csak, ti ott, szépreményű ifjak. A ti korotokban - úgy ezer éve - mi is ezt tettük. Gondtalanok és gondolatlanok voltunk, a kampányunkat tervezgettük, nem ám a jövőt, karriert és családot, úgy, mint manapság; azon aggódtunk, vajon az a félisten a C-ből ott lesz-e pénteken. Az osztálykiránduláson nekünk is végig kellett vonszolni magunkat száz és száz múzeumon, láttunk érdekes és sokkal kevésbé érdekes dolgokat, mi is ittunk és dohányoztunk, természetesen titokban... (Arról azonban akkor még nem volt tudomásunk, hogy oszifönk ébersége, hallása és szaglása egy harmadikgenerációs szenzoros ízé érzékeivel vetekszik.)

De az iskola számunkra nem csak erről szólt - mert mi effesek vagyunk! Előítéletektől terhes, bűnös világ! Az a hat évvel ezelőtti válogatás egy életre megbélyegzett bennünket? Talán ezért kellett nekünk oly hosszú időn keresztül kirekesztve, társainktól izolálva tespednünk, valahol az alagsor környékén? Ugyan! Ne mondjátok, hogy nálatok nincsenek stréberek! Ne mondjátok, hogy nálunk mindenki az! Ne mondjátok, hogy mi nem tudunk bulizni, vagy hogy egy effes biztosan jobb cikket írna. (Ez utóbbi tényt megcáfolják a fentebb és alább leírtak, ezáltal matematikailag belátható, hogy az ezt megelőző, axióma-szerű állítások sem igazak. Ha mindezen bizonyítás még az e-egyenlő-emmszer-cé-négyzet képlet megfelelő alkalmazásával sem sikerülne, szíves figyelmetekbe ajánlom Francis Bacon ideolumokról alkotott elméletét.)

Szóval az effes-feeling teljesen más: azt jelenti, nekünk hat évünk volt, hogy propaganda-mütyüröket és egyéb újságokat gyűjtünk be a választásokon, így nekünk sokkal több van, nyenyenye...). Effesnek lenni annyi, mint minden hirdetéskor, a "szép tanulmányi eredményekről adhatunk hírt..." című állandó rovatban osztálytársaid nevének tömkelegét hallani; minden második órát - lyukasóra lévén - könyvtárban, büfében, Alibiben tölteni; és élményeitek másfélszeresével, azaz négy helyett hat évvel távozni a NAGYMŰLTŰBŐL.

12. F

Csökkenő esélyek, vidámabb közönség

A hagyományokhoz híven idén is megrendezésre került a tanárok és diákok focimérkőzése, de koránt sem a szokásos módon. Láthatóan nagy várakozás előzte meg, bizonyára nekünk köszönhetően.

A diáknapi előtti délutánt érezhető feszültség szötte át. Főleg a tanárok arcán ült a kétségbeesés izgalma. Nem véletlen! A csapatnak egy része ugyanis figyelemmel kísérte a kisdöntőt, ahol az eddigi hagyományokat megtörően, két 10-es csapat játszott, az E és a torna házigazdája, a C. S ha eddig talán valaki kételkedett volna, hogy mi vagyunk a legjobbak, azt meggyőzhette a 7:4-es sikerünk.

A felkészülésünk annyiból állt, hogy az aznapi órákon kipihentük magunkat. Ezúton is köszönjük azoknak a tanároknak a segítőkészségét, akik ezt lehetővé tették. Ez alatt átgondoltuk a taktikánkat, ami összesen annyi volt, hogy legveszedelmesebb ellenfelünket, a kispálya ördögét, az egykori sztárt, azaz Horváth Pétert kifogjuk. Mint később kiderült, ez abszolút nem vált be.

Következett a mérkőzés! Az érdekesnek ígérkező meccsre nagyszámú közönség érkezett, és nem másért, mint nekünk szurkolni. Köszönjük! Az első nagy ovációt mégis a tanári gárda bevonulása hozta. Mi is megcsodáltuk a talpig dresszbe öltözött ellenfeleinket, akik tényleg megérdemelték a tapsot. Ez után gyorsan rájöttünk, hogy a "nagy csapatot" miért nem győzték még le. Kiváló védelmüket a csodacsatár teszi veszedelmessé, így elöl és hátul is maximális koncentrációra van szükség az ellenfelük részéről. Az persze természetes, hogy csapatunk minden tagja profi játékos, így ebben nem volt hiány. A nagyobb rutin azonban felülkerekedni látszott, így taktikánkat megváltoztattuk. Távoli lövésekkel próbálkoztunk, majd a kipattanókra csaptunk le.

Ennek köszönhetően élvezetes, 12 gólos mérkőzéssel szolgáltuk ki a hálás közönséget, akik remélhetőleg látják, hogy a tanároknak az elkövetkező két évben egyre kevesebb esélyük lesz a győzelemre. Mi pedig jövőre is végigküzdjük az utat, hogy újra összecsaphassunk az eddig le nem győzött, de már nem 100%-os csapattal.

10.E

Egy arc a Révaiból - A színjászó

Egy arc a Révaiból - bár elég gyakorta látni őt a folyosón egy bizonyos fiúval nem is akárhogy, arca még mindig van, úgyhogy tudok vele riportot készíteni.

Íme:

Négy év mégiscsak négy év. Milyen vélemény alakult ki benned az iskoláról?

Ami nekem a legjobban hiányzott, az egy jó osztályközösség, mert az nagyon fel tudta volna dobni az itt töltött napokat, heteket, éveket. Persze a ballagás óta sokminden megszépült, de, mint bárki másnak, nekem is kettős érzelmeim voltak a Révai iránt.

Mi volt számodra a legfontosabb?

Természetesen az a pár közeli barátom, akik a mindennapjaimat meghatározták, és azok a szakkörök, amiket lehetőségem volt megismerni.

Hogy is van azzal a színjászó dologgal?

Nekem a legértékesebb szakkört jelentette a színjátszás, de fájt, hogy nem támogatják, és az is, hogy az iskola diákjai nem is tájékozottak e téren. Szerintem, ha már az ország egyik legjobb gimnáziumáról van szó, ott mindenkinek tudni kellene, hogyan kell szépen beszélni és hogyan kell szerepelni közönség előtt. Ezek senki kárára nem válhatnak! Nagyon fontos az is, hogy tartozzanak valamilyen kisebb közösségbe, ahol megtanulhatja az ember, mi a tolerancia és az együttműködés.

Mi az, amit a média adott neked?

Megismerhettem a művészetnek egy kevésbé népszerű ágát, hiszen manapság a képzőművészetek és a zene az, ami annyira populáris. A könyvek és filmek számunkra ismeretlen világokat és embereket tárnak fel, amiből mindig tanulni lehet.

Neked is olyan raszta fejed lesz az egyetemen, "hogycsak"?

Nem, de kötött pulcsim sincs és még koktélt sem találtam ki.

Hm, érdekes. Azt hittem, jobb fej vagy! Visszatérve a komolyabb dolgokhoz: hogyan értékeled azt a változást, ami az elmúlt négy évben ment végbe személyiségedben?

Túlléptem a csalódásokon (szerelem, barátok...) és igyekeztem tanulni belőlük. Komolyodtam és már nem vagyok annyira nyitott, mint kezdetben. De ennek szerintem nem én vagyok az oka, hanem a környezet.

Ez a folyamat sok emberben lejátszódik?

Remélem nem, de a suliban nem azt tanuljuk meg, hogyan kell türelmesnek lenni, ha valakinek más a véleménye. Ezért van a "klikkesedés", ezért zárkózunk be néha.

Mi az, ami nagyon ravasz a világban, ami körülvesz?

Szerintem két embertípus van: valaki vagy jó- vagy rosszindulatú. Az önelégültséget, a sznobságot és a gonosztságot nem tudom megérteni.

Értem. Beszéljünk végül a leveleldről! Miért az ELTE-t és a magyar szakot választottad?

Érdekel az irodalom, a filmtörténet, az újságírás. Ott ezt mind tanulhatom, és ezekben örömeimet fogom lelteni, és ez a legfontosabb.

Akkor légy jó, és egy kalappal!

Orosz Norbert 12.B

Helyünk a "világban" - a gimnáziumok sorrendje 1995-1999

a felsőoktatásba felvettek aránya a 12. osztályok létszámához viszonyítva (F/L)

Gimnázium neve	Gimnázium városa	1995-99		1995		1996		1997		1998		1999	
		Sorr.	F/L	Sorr.	F/L	Sorr.	F/L	Sorr.	F/L	Sorr.	F/L	Sorr.	F/L
Fazekas Mihály	Budapest	1.	87,6	1.	86,81	1.	85,5	10.	82,88	3.	94,12	12.	89,52
Révai Miklós	Győr	2.	85,7	7.	76,79	3.	82,4	6.	84,24	7.	90,28	4.	95,75
Földes Ferenc	Miskolc	3.	84,9	2.	84,74	8.	79,1	3.	86,92	17.	83,82	10.	90,32
Zrínyi Miklós	Zalaegerszeg	4.	84,3	6.	76,88	4.	81,7	17.	78,44	5.	90,98	3.	99,21
Czuczor Gergely	Győr	5.	83,5	10.	75,29	22.	72,4	2.	89,66	2.	94,37	22.	85,71

Búcsúzunk

"A zongorát befutja a borostyán, s a gyermekkori ház falát szétmállasztja a naplemente. És mégis szakadatlanul szemközt a leáldozó nappal, mindaz, mi elmúlt, halhatatlan."

Szeretném hinni, hogy megőrizhetjük, rögzíthetjük agyunkban a pillanatot, mielőtt elröppen és múlt idővé válik ez is, mint révais létünk 4 vagy 6 éve. A kézzel fogható végeredmény: 5új tabló iskolánk ódon falán. De addig mennyi minden történt velünk és közöttünk 1994 szeptember elseje óta! Mindenki előtt más és más képek villannak fel: egyéni és közös sikerek, csalódások, mosoly, egy félbemaradt simogatás, egy baráti kézfogás vagy szerelmes ölelés. Adtunk és kaptunk, hibáztunk és helyrehoztuk, örültünk vagy veszekedtünk, de egy biztos: együtt voltunk. És az sem véletlen, hogy az emberré válás folyamatát éppen itt éltük át mindannyian. Hisz nagyon akartunk a Révaiba járni, és boldogok voltunk, hogy felvettek bennünket. Most itt, az utolsó szó jogán azt is megköszönhetném, hogy a lécszék tényleg magasan volt. Néha átugrottuk, néha levertük, de olyan is volt, aki csak átbújt alatta, de megkaptuk a lehetőséget arra, hogy a saját tempónkban fussunk neki. Köszönöm azt, hogy nekünk nem kellett kérni amire **József Attila** vágyott:

"...jó szóval oktasd játszani is engedd szép, komoly fiadat!"

A mi iskolánkban nagyon sok emberről kiderült, hogy miben tehetséges. Vannak, akik zenében, képzőművészetben, színjátszásban, sportban, vagy valamelyik tantárgy területén értek el sikereket. - Nekünk nem mondták soha:

"Hé te gyerek! Mit képzelsz, ki vagy? Tudatlanságod ad a képzeletednek szárnyakat. Szédülten zuhan vissza, ki túl magasra száll. Ne a felhőkön lovagolj, a földön járj."

Én azt hiszem, a kemény munka mellett ez volt a titka sikereinknek. Tanáraink akkor is bíztattak bennünket, ha valami nem úgy alakult, ahogy szeretettük volna. S az a néhány diák, ki mégsem találta meg a Révaiban eltöltött évek alatt, amivel egész életében foglalkozni akar, az is büszke lehet rá, hogy a Nagymúltúban érettségizhetett.

És végül köszönöm, az itt látott példát, melyet igyekszem nem elfelejteni, bárhol és bármit dolgozzak az életben:

"Mihelyt okosabb vagy bárkinél: ostobább vagy mindenkinél. Hogy okosabb legyen, azt jogosan csak a mester teheti, aki "okosabb"-ságából eredő ostobaságával tisztában van, s aki részéről a tanítás alázat."

Zábrádi Gergely 12.F

Díjasaink

Kedves negyedikesek, ballagók! A Révai Gimnázium Barátainak Köre köszönt benneteket. Ullmann Sándor, Amerikában élt egykori révaista diák, díjat alapított családjára emlékére. Ezt kapják a legkiemelkedőbb eredményt elérők. Az Öregdiákok díját szintén a külföldön élő egykori révaisták adományából hoztuk létre. Révai-díjat pedig az itthon élő egykori révaisták befizetéseiből adjuk, elismerve a kiemelkedő munkát.

Ullmann díjat kapott: Zábrádi Gergely (12. F), a tavaszi és az idei matematika OKTV 1. helyezettje.

Az **Öregdiákok díját kapták: Gyenes Nóra (12. A)**, a tavalyi német OKTV győztese,

és **Karácsony Imre (12. F)**, tavalyi történelem OKTV 3. helyezettje.

Kiemelkedő tanulmányi, közösségi, kulturális és sport tevékenységükért Révai-díjban részesültek:

Kovács Anna (12. F)

Oszvald Ildikó (12. D)

Frank György (12. C)

Kóbori Sarolta (12. B)

Király Barbara (12. C)

"Pénz forgatja a világot"

Ha az ember meghallja azt a szót, hogy London, mi jut róla eszébe? Talán, hogy Anglia, nagyváros, királynő, Tower Bridge... Az utóbbi egy hónapban e szó hallatán én csak egy dologra tudtam gondolni. Ez pedig nem volt más, mint a Public Speaking verseny nemzetközi döntője.

Hogy mi is az a Public Speaking és hogy hol lehet ezzel kijutni Londonba?

Az English-Speaking Union egy 41 országban működő nemzetközi szervezet, melynek védnöke nem más, mint az angol királynő. Elnöke pedig Fülöp herceg. A magyarországi védnök Göncz Árpád. Ez a szervezet minden évben kiír egy versenypályázatot 16-20 éves diákok részére. Az idei pályázat címe: 'Money makes the world go round'(Pénz forgatja a világot). A diákoknak idén erről a témáról kellett beszédet mondani. A Public Speaking Magyarországon egy nem igazán ismert fogalom, de Angliában nagy hagyományokra tekint vissza. Ez tulajdonképpen a szónoklat tudományát jelenti, amit az ottani iskolákban oktatnak is, mint ahogyan azt már az ókori görögök is tették, és retorikának nevezték el.

A felkészülésre minden versenyzőnek két hete volt, ezalatt lehetett a téma után kutatni, a beszédeket megtanulni és a beszéd után feltett kérdésekre a válaszokat gyakorolni.

Köszönöm az angoltanárnőmnek, Portörőné Mándli Szilviának és osztálytársaimnak, hogy sokat segítettek nekem kérdéseikkel a felkészülés során. A magyarországi döntőt a korábbi évekhez hasonlóan idén is a Balatonalmádi Kéttannyelvű Gimnáziumban rendezték meg, húsz versenyző részvételével. Az első helyezett abban a megtiszteltetésben részesülhetett, hogy tanárával együtt a hazáját képviselte a londoni nemzetközi döntőn. Az idei döntő május 9-14-én került megrendezésre. A versenyt megelőző két napon csoportos foglalkozásokon vettünk részt, ellátogattunk az angol parlamentbe, és az ott látható minta alapján, mi is játszottunk "parlamentesdit" három radikális pártra osztva. Május 12-én kezdtük a versenyzést a 2000 Legjobb Szónoka címért. Az 55 résztvevőt négy csoportba osztották, és minden csoportból kettő-kettő szónok kerülhetett be a döntőbe. (A mi csoportunkból egy bolgár lány és egy lengyel fiú jutott be.) Az elődöntők eredményhirdetése után mindannyian átballagtunk az amerikai nagykövetségre, és ott meghallgattuk nyolc döntőbe jutott társunk beszédét. Este hatra már meg is született az eredmény, és véleményem szerint a sri lankai Nilakshi Parndigamage megérdemelten vehette át az első helyezettnek járó oklevelet. Aznap este

még belefért egy közös buli, másnap reggel pedig az e-mail címek kicserélése után könnyes búcsút vettünk egymástól, remélhetőleg nem örökre.

Nagyon örülök, hogy megadatott nekem ez a lehetőség, életem egyik legszebb 5 napját töltöttem ott Londonban. Ezért is mondom, aki megteheti, jövőre próbálja ki a Public Speaking versenyt, mert megéri!

Trunk Fanni 10.A

Diáknap 2000

"Szíves elnézéseket kérjük, de a programunk kb. 10 percet csúszik, kedves közös ismerősünk, Écsi Tamás késése miatt." - szóval nem indult túl jól a nap. A diáknapot megelőző hetek sem zajlottak egyszerűen. Gondolnunk kellett a jó időre, a rossz időre, illetve a fellépések visszamondására. (Erre volt példa.) De végül csütörtök 6. órára összeállt a másnapi program. A színpadi program a hatalomátvétellel és Jósvai Eszter köszöntőjével kezdődött, majd folyamatosan követték egymást a különböző fellépések. Elsőként a Csobolya Néptáncegyüttes bemutatóját láthattatok. Ezután a bakancsverseny, ami nagy sikert aratott. A legszakadtabb bakancs tulajdonosa címet Szabó Gergő (11.A) kapta meg. A legötletesebb bakancs pedig Németh Bálinté volt, egy MÁV hamutartóval az oldalán. Majd a Holló együttes produkciója került sorra. A legváratlanabb fellépőink Ubrankovics Juliék koreográfiája volt a Sexbomb című számra. A tanár-tanár vetélkedő előtti utolsó fellépők mindenkit elkápráztattak forróvérű latin-amerikai táncaikkal. Ezúton is köszönjük minden révais fellépőnek a közreműködését.

Ezalatt a Golden ball-ban Kiss István szervezésében folyamatosan zajlottak a diák-diák focimérkőzések. A hagyományokhoz híven a tanár-tanár vetélkedő volt a nap fénypontja. Humorosan bemutatkozásukkal már az elején megteremtették a jó hangulatot. (Ugye emlékeztek CSUBIKACSABI-ra.) Különböző területeken mutatták meg tanáraink tehetségüket, mint például Juhász Zoltán tanár úr fergeteges hastánca, Csatóné tanárnő akrobatikus Twister mutatványa. A szituációs játékban a csapatok valóságosan adták mindennapi életüket (Alibi). A hatalmas küzdelem eredménye végül döntetlen lett. Reméljük, mindenki talált magának jó programot. És üzenjük a következő generációnak, hogy mellőzzék az udvaron a pezsgőzést.

Haszonits Zsanett 11.D

Országos eredményeink

OKTV

Matematika:

1. Zábrádi Gergely (12. F)
3. Vörös László (11. F)

Történelem:

1. Ábel Csaba (11. F)

Német nyelv:

9. Járos Ágnes (11. F)

Filozófia:

13. Oszvald Ildikó (12. D)

Arany Dániel Matematika Verseny

1. Fehér Ádám (9. D)

3. Lang Péter (9. F)

Lóczy Lajos Földrajz Verseny

2. Sági Tamás (9. B)

Kalmár László Számítástechnikai Alkalmazói Verseny

1. Turi Péter (10. C)

2. Winkler Ágoston (12. F)

Angol Nyelvű Szónokverseny

1. Trunk Fanni (10. A)

OKTV-s sikerek

Az idei tanévben osztályunk kiváló tanulmányi eredményekkel büszkélkedhet. Az OKTV döntőjébe jutott 4 tanuló közül 3 a 11.F osztályba jár: Jaross Ágnes németből a kilencedik, Ábel Csaba történelemből az első és Vörös László matematikából a harmadik helyen végzett.

Nagy öröm volt ez osztályunknak, a felkészítő tanároknak, az iskolának és mindenekelőtt a versenyzőknek. Ők tudják legjobban, hogy a szép eredményeket milyen fáradságos munka és kemény tanulás előzte meg. Élménybeszámolóikat interjú formájában olvashatjátok. A kérdezőriporter szerepét olyan diákok vállalták, akik a többiekénél jobban ismerik társaikat.

Jaross Ágnes padtársa, *Németh Ági* kérdezte:

Számítottál ilyen jó helyezésre?

Nem, hiszen a területi fordulón csak huszadik lettem.

Ki bíztatott a részvételre?

Főleg szüleim és tanárnőm, Erdős Lászlóné, de én egyébként is szeretem a kihívásokat, így szívesen jelentkeztem.

Mennyi időt vett igénybe a felkészülés?

Csak a versenyre nem túl sokat, ami a helyezésem meg is látszik, hiszen egybeesett a felsőfokú nyelvvizsgára való tanulóssal, tehát mind a kettőre készültem.

Ki ill. mi volt segítségedre a felkészülésben?

A tanárnőm és jó pár könyv.

Voltak-e a versenynek "rázós" pillanatai?

A dialógusok mindig veszélyesek egy kicsit, sokszor tesznek fel váratlan, kellemetlen kérdéseket, pl. a szövegviszmondáskor, ahol nyelvtant is kérdeznek.

A német a hobbid is egyben, vagy vannak egyéb kedvenc foglalatosságaid?

Nem tartom a németet a hobbimnak, hiszen mióta iskolába járok, tanulom ezt is (11 éve), szinte a második anyanyelvem lett. Viszont szívesen olvasok (németül is), szeretek zenét hallgatni és sportolni (biciklizés, röplabda).

Mik a további terveid? Hasznát fogod venni a németnek?

Azért is fontosnak tartom a németet, mivel a Külkereskedelmi Főiskolán vagy a SZIF-en szeretnék továbbtanulni, kereskedelmi szakon. A főiskola után esetleg tolmácsként vagy külföldi vállalatoknál szeretnék dolgozni.

Milyen tanácsokat adnál azoknak, akik szintén szeretnének indulni a versenyen?

Jól készüljenek fel, hallgassák meg tanáraik és az előző év(ek) versenyzőinek tanácsait, mert nagyon hasznos tippet tudnak adni (tapasztaltam).

Vörös Laci vallatására *Simon Győző* vállalkozott (aki maga is kiváló matekos):

Mikor kezdted el komolyabban érdeklődni a matematika iránt?

Általános iskolás tanárom szerettette meg velem a tantárgyat elsős és másodikas koromban. Az első versenyemen harmadikas koromban indultam, bár nem sok sikerrel.

Milyen eredményeket értél el az OKTV harmadik helyezésén kívül?

Az első jelentősebb a negyedikesként szerzett első hely a Zrínyi Ilona Országos Versenyen. Sokat segítettek abban, hogy felvettek a Révaiba: itt már komolyabb sikereket is elkönnyvelhettem: első lettem a Varga Tamás, Arany Dániel és a Nemzetközi Magyar Matematika Versenyen.

Ki segített, hogyan történt a felkészülés?

Természetesen a legtöbbet réveis tanárainnak köszönhetek: Zábrádiné Schmeier Emília tanárnő az órákon, Zsebők Ottó tanár úr pedig a szekörökön segített, de Pósa Lajos táborai (révais önképzőkör), valamint a kéthetente Budapesten tartott olimpiai szakkör is a felkészülés részesei voltak.

Van-e kedvenc feladattípusod?

Kizárólagos kedvencek nincsenek, igazából azokra emlékszem szívesen, amelyeket - bár nehezek, bonyolultak voltak - mégis meg tudtam oldani.

Mennyit foglalkozol matekkal?

Elég változó, van, mikor egész délutánt is el tudok tölteni feladatokkal, de néha semmi kedvem sincs példákat oldani.

Jut-e időd másra is a matekon kívül?

Szeretem a sportokat, a labdarúgást különösen, szívesen focizok, és a tévében is megnézem a közvetítéseket.

Milyen terveid vannak a jövőben, mi szeretnél lenni?

Mindenképpen olyan területen szeretnék továbbtanulni, amely kapcsolatban áll a matematikával, de hogy pontosan hol és mit, az még előttem sem teljesen világos. Majd meglátjuk jövőre!

Végül, de egyáltalán nem utolsó sorban *Bajorfi Ákos* szomszédjával, *Ábel Csabával* készített interjút:

Mióta foglalkozok történelemmel?

Már általános iskolás koromban is érdekelt, ded akkor még csak olvasgattam a történelmi regényeket, leírásokat. "Versenyszerűen" itt, a Révaiban kezdtem el foglalkozni vele, illetve már célirányosan tanultam.

Mi érdekel még ezen kívül?

Szeretek tévézni, jó filmeket nézni. Eljárok néha színházba vagy koncertekre, elsősorban a klasszikus zenét szeretem. Szívesen kosarazok, kirándulok, nyáron pedig, ha lehetőségem van rá, külföldre utazom.

Voltak-e már az OKTV előtt versenyeredményeid?

Igazából az a baj, hogy történelemből elég kevés versenyt rendeznek, szemben például a matekkal. Egyébként korábban a Kisfaludy-versenyen lettem ezüstérmes, ill. 1997-ben megnyertem a TIT levelezős versenyt.

Mi volt a pályamunkád témája?

Idén is három téma közül lehetett választani, én a XIX. századbeli lengyel felkelések és a magyar közvélemény kapcsolatáról írtam, mert érdekelnek a nemzetek közti kulturális kapcsolatok.

Volt-e, ha igen, mi volt a verseny legnehezebb pillanata?

Egy kicsit "távolabbról" kell kezdenem a választ, a probléma ott kezdődött, hogy nyáron leltározás miatt bezárták a megyei könyvtárat, így kénytelen voltam az Országos Széchenyi Könyvtárban keresni az anyagot. Egyébként utólag visszagondolok lehet, hogy ez egy kissé "megdobta" a dolgozatot, hiszen rengeteg idevágó mű akadt. Viszont az összeállítással, szövegalkotással megcsúsztam, így nem volt időm az összes gépelési hiba kijavítására, így a döntő végéig izgulhattam, mert nem tudtam, milyen pontot kaptam rá. Csak a meghallgatás után derült ki, hogy maximális pontszámmal honorálták, így a második helyen kerültem a döntőbe. Ettől kezdve kissé

nyugodtabban vártuk Oross tanár úrral az eredményhírdetést, de ennyire jó helyezésre nem számítottunk.

Mit üzensz a jövőbeni versenyzőknek?

Inkább csak tanácsot adnék nekik: bízzanak abban, hogy bekerülhetnek az első tízbe, de a felkészülést vegyék komolyan. Az egyes fordulókra rendszeres munkával fel lehet készülni, s mint az én példám is bizonyítja, ennek megvan az eredménye.

Mégegyszer GRATULÁLUNK nektek!